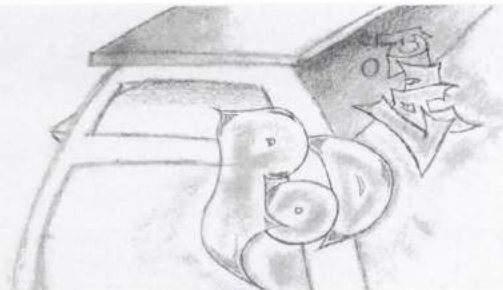

Pod lavicí

Časopis ZŠ Valašská Bystřice
Ročník 3, číslo 1 - září 2010

Tak jste si už zase sedli do školních lavic! Vítejte vás i na našich stránkách! Mám radost, že je pod naší střešou i 15 předškoláčků. To je u nás novinka! Prvňáčci se zatím ve škole rozkoukávají a vymýšlejí nové lumpárny. :D Také jsem zjistil, že do mé redakce přibyli noví členové. No to jsem zvědavý, čím mě překvapí. Devátá třída, která se o mě stará už od mého narození, byla ve Zlíně. Můžete si přečíst článek o cestě do našeho krajského města.

Hezké čtení přeje váš časopis P.L.

-šb-

Klub mladých novinářů v Mladé frontě

Již druhým rokem na naší škole pracuje školní časopis Pod lavicí, jehož činnost je dána grantovým projektem Podpora realizace počítačového zaměření školy a spolufinancována fondem EU a ČR. V rámci projektu zavítali dne **23. 6. 2010 mladí novináři do zlínské redakce Mladé fronty DNES**, aby načerpali nové znalosti od svých „kolegů“. Po příchodu do redakce nás přivítala šéfredaktorka Martina Malá, která nás zasvětila do tajů novinářské branže. Během besedy jsme se dozvěděli, jakou proměnou musí projít myšlenky redaktora, než získají konečnou verzi v tisku a s jakými problémy se potýkají novináři osobně. Rozvrh dne: V 9.00 ráno celá redakce plánuje na společné poradě, tento plán je telefonicky konzultován s centrem v Praze a s pobočkami. Během dne jsou redaktori vytíženi prací v terénu, nebo psaním článků, navečer je musejí předložit ke korekturám. Mezitím grafik vytvoří tzv. novinový list, ten je rovněž předkládán ke korekturám. Ve **20:45 musí být celé číslo připravené k tisku** a odesílá se elektronicky do **olomoucké tiskárny MAFRA**, největší tiskárny ve střední Evropě. Kolem půlnoci jsou noviny vytisknuty a připraveny k rozvozu, abyste si je již ve 4:30 mohli zakoupit. Otázkou však zůstává, **JAK být dobrým novinářem**. Přesnou odpověď neznám, ale bylo nám řečeno, že nejdůležitější je **cit pro témata**. A motto novinářů MF DNES? **Není hloupé téma**, což je dle mého názoru motto, kterým by se měl řídit i náš časopis Pod lavicí.

-nj-

Jak jsme byli v Kiss rádiu

O jedny dveře dál jak redakce MF je Kiss rádio. Zde jsme se na chvíli stali moderátory a moderátorkami jedné z nejposlouchanějších stanic ČR. Měli jsme štěstí a v Kiss rádiu jsme zastihli moderátory Barču a Ondru, kteří nám předvedli práci moderátorů v akci. Niki a Saša měly možnost vyzkoušet si nahrávací kabinu, kde jsme poslaly naši škole vzkaz a písničku. Z rádia jsme si odnesli nové zkušenosti a poznatky, moc se nám tam líbilo. Zůstala po nás trvalá památka - podepsali jsme se na „stěnu slávy“ mezi známé osobnosti. -nf-

Marie Bognerová (1931- 1997)

Akademická malířka, žila a tvořila ve Valašské Bystřici, její obrazy jsou vystaveny i ve škole. Studovala na Pražské akademii výtvarného umění. Otec Adolf Bogner byl básník a spisovatel. Marie ilustrovala dětské časopisy a knihy, často kreslila autportréty. Na svých kresbách zachytila každodenní život. Její památník najdete v budově bývalého obecního úřadu (pošty). Jsou zde vystavena díla, autportréty a věci, které k malování používala.

-aš-

Až obujeme svět, vyletíme raketou obouvat
Mimozemšťany.

Příčinou krize je morální bída.

Náš zákazník – náš pán.

Fenomén Baťa

Co značuje pojem „fenomén“? Významnou osobnost, událost. Řadíme sem spisovatele, politiky, i osobnosti jiných profesí. Takovým fenoménem se stal pro Moravu a naši republiku v 1.polovině 20.století geniální podnikatel Tomáš Baťa. V rámci projektu **Zakládáme firmu** zpracovávali v květnu žáci 8.ročníku životopis proslulé osobnosti (1.část Fenomén Baťa, 2. část Průvodce Baťovým Zlínem). Druhá část projektu se věnuje architektuře Zlína ve stylu funkcionalismu a je doplněna praktickou částí. Žáci pojedou do Zlína a stanou se průvodci Baťovým Zlínem, připraví si referáty o objektech. Musí nejprve zjistit důležité informace, naplánovat cestu, dovést k jednotlivým objektům a před nimi v terénu hovořit jako průvodci. **Cílem projektu bylo seznámit blíže s Tomášem Baťou, jeho podnikatelskými schopnostmi, které se mohou stát vzorem pro budoucí zakladatele firmy....**
-ms- (červen 2010)

Současnost

Ve čtvrtek 9.září se uskutečnila v rámci projektu několikrát překládaná návštěva Baťova Zlína. Cíl: **Zlín, Muzeum obuvi, světoznámý technický unikát Baťův výtah (budova č. 21), Baťova vila**. Počasí nebylo přímo slunečné, ale exkurze se vydařila. Vyjeli jsme Baťovým výtahem na střechu nejvyššího mrakodrapu, zmapovali Zlín z ptáčích perspektivy, vyslechli odborný výklad o podnikatelských záměrech T.Bati, které se promítly v architektuře Zlína (např. Baťovy domky). Pak už spěchali na přednášku do vily, kterou si nechal postavit „pan šéf“, jak říkali Baťovi. Dnes je zde sídlo Nadace Tomáše Bati, místo přednášek, recepcí pro vzácné hosty včetně prezidentů. Netradiční besedování bylo spojeno s prohlídkou vily. Během ní si někteří vyzkoušeli také své jazykové znalosti.(Výborné.) A jak se říká – když se někdo pustí novým směrem, otevřou se nové cesty. Podobně se dělo i nám. Byl nám nabídnut projekt pro školy a vzdělávání mládeže nadací Jana Antonína Bati (zesnulý syn Tomáše Bati). Strávili jsme zde zajímavý a příjemný den. Teď už vzhůru do podnikání!!!!

P.S. Upřímně řečeno mimo hlavní linii zájmů spojených s touhou po rozvoji podnikatelského myšlení nejsilněji zapůsobila úplně jiná technická památka: starý druh výtahu bez dveří, který se nikdy nezastavuje a stále jezdí z poschodí do poschodí, tzv. „pater noster“ To vzrúšo! Nevěříte?
Souřadnice: Zlín – budova s číslem „21“. –ms-

Ozvěny úspěchů našich žáků

V červnu minulého školního roku se naše bývalá žákyně Veronika Baslová, bývalá IX.A, účastnila **klavírní soutěže Prag Junior**. Byla tam silná konkurence, ale i přesto se V. Baslová umístila na krásném druhém místě. Tímto jí dodatečně gratulujeme. Hodně dalších muzikantských úspěchů!
-kf-

Práce žáků

KARLOVARSKÝ FESTIVAL

Dne 8. července začal 45. ročník Karlovarského festivalu. Bylo zde k vidění hodně českých filmových hvězd a také tu byly i filmové hvězdy z jiných zemí například Jude Law, který převzal cenu prezidenta festivalu. Uskutečnilo se zde také hodně českých filmových premiér. Já jsem zde potkal například Zdeňka Svěráka, když jsem vycházel z kostela, tak si popíjel kávu z jedné s kaváren, co v Karlových Varech máme. Spatřil jsem rovněž Miroslava Šimůnka. Na festivalu bylo možné slyšet lidi s mnoha cizími přízvuky, nejvíce jsem zaznamenal angličtinu a samozřejmě češtinu. Dost mě mrzí, že jsem zde nebyl na zahájení, když se všechny české filmové hvězdy procházely po červeném kobereci, ale i jinak byla atmosféra skvělá. *-nf-*

Hrad Zubštejn (Pověst)

Jednoho dne se jeden chasník z chudého rodu vypravil na hrad Zubštejn. Šel a šel, začala ho bolet hlava, protože hodně páliło slunce, chtěl se ochladit v potůčku a tu z ničeho nic uvidí malou chaloupku. Šel se k ní podívat, tam uvidí starou bábu kořenářku. Byl slušný, a tak starou bábu pozdravil. Bába se ho tázala, jestli ho nebolí hlava. Chasník jí přitakal, proto mu bába kořenářka udělala léčivý čaj z bylinek. A začali si jen tak vyprávět, až došli k povídání o hradě, který nemá jméno. Chasník vypil léčivý čaj, poděkoval bábě. Zvednul se a odkráčel. Šel a šel a cestou si začal hvízdát. Cesta ubíhala rychleji a rychleji. Po chvílce došel k hradu, který ještě neměl jméno a zabouchal na bránu.

Otevřel mu hlídač hradu a zeptal se ho, co potřebuje. Chasník že hledá práci. Hlídač mu řekl: „Zavedu tě k pořádné práci, když mi pomůžeš. Potřebuji vymyslet název hradu. Mám tu také vzkaz od hradního pána. Hlídač něco hledal v kapse a pak vytáhnul z kapsy papír. Na něm bylo napsáno: „Kdo málo dělá, přijde o všechny zuby.“ Chasník se zamyslel a vesele zvolal: „Už to mám! Už vím, jak se bude hrad jmenovat!“ Zubštejn!“ **A tak díky neznámému chasníkovi se hradu začalo říkat Zubštejn.** *-md-*

Mobilní telefon a osobní svoboda

Mobilní telefon je v dnešní době nepostradatelnou věcí. Ale položme si otázku: Proč tomu tak je? Podle mého názoru potřebují lidé nejspíš mít jistotu, potřebují cítit v kapse malou věčičku, která zajistí spojení, ať ústní, či písemné se svými známými. Čeho si však na mobilním telefonu ceníme nejvíce? Myslím, že každý jistě zná onen hřejivý pocit na hrudi, který se dostaví spolu s tolik očekávanou „smskou“. Uvnitř naší hlavy se rozsvítí malé světélko, které nám hlásá: „Jééé, někdo si na tebe vzpomněl!“ Švidráme do miniaturního okénka a s každým dalším slovem se uvnitř nás rozhostí blažený pocit. A jaká je naše reakce? Pravděpodobně každý ihned začne zběsile bušit do tlačítek, div je nerozbije, no, není to dostatečný důkaz toho, jak si mobily omotávají lidskou civilizaci kolem prstu? Podle mě je to jednoznačné a proti tomuto názoru nelze nic namítnout. Závěrem bych chtěla říct, že moje osobní svoboda bude ještě dlouho neomezena. Zajímá vás proč? Potom, co můj mobil v sobotu absolvoval hodinovou koupel na dně potoka, si myslím, že jsem naplno osvobozena.

Natálie Juřicová

Životopis nadpřirozené bytosti

Narodil jsem se 11. prosince 1787 v Pekelné uličce pod Prahou. Rodiče se odstěhovali roku 2000. Otec Lucifer šéfuje v Pekelné ulici pod Prahou, matka Belzeba pracuje u kotlů v pekle. Moji bratři se jmenují Jednooko, Voloušek a Sumeček, studují ve 3. ročníku pekelné obchodní akademie. Do školy jsem začal chodit v Rohovcích u Bystřic roku 1966. Nyní je mi 223 let a chodím do 7. ročníku Belzebácké školy v Pekelné čtvrti. Jednou za měsíc navštěvuji školu řídičského umění pro jízdu s kočárem poháněným dvěma býky. Nerad vidím bílé peří a mám rád unášení hříšníků. Zatím jsem netrpěl závažnými pekelnými nemocemi. V budoucnu bych se chtěl stát pekelníkem, obor Vyšší pekelná říše.

V Pekelné ulici pod Prahou Jan Křenek, 7. (8.) ročník

ZÁBAVA

Perličky z naší školičky

☛ Čarodějnice má modré oči, vysoké fialové rty a dlouhý nos. Na pravém lícu má černou vyrážku.

☛ Popis nadpřirozené bytosti
Čarodějnice měla košťá z maštale, asi to někomu ukradla, bylo špinavé trochu. Nohy měla křivé a asi byla ochmutá. Měla velikánský nos, asi 6 cm. Ale byla hrůzostrašná a taky srandovní. Klapaté uši měla. Jak kdyby měla nitro, nebo co? Tak rychle na koštěti letěla, že jsem ji neviděl, jak kdyby hvězda padala. Sice nevím proč, ale čarodějnice jsou celé černé.

☛ Na hlavě obyčejně nosí hnědé vlasy.

☛ Proč byl Achilles zranitelný na patě?
Mamča ho držela za patu.

☛ Úryvek ze životopisu:
Můj zdravotní stav je dobrý. (Lezením na stromy jsem se ještě nezmrzačil).

☛ Smetanu postihla hluchota. Často byl němý.

Popletený článek o naší škole

Milí, spolužáci dneska jsem si pro vás připravila popletený článek o naší škole. V článku se nachází chyby. Vaším úkolem je článek opravit, přepsat ho správně bez chyb a do 15.10. 2010 ho vhodit do naší schránky. Zkuste použít encyklopedie v naší knihovně!!

-np-

Roku 1779 byla ve Valašské Bystřici postavena úplně první škola, která stála na místě bývalé školy. Výstavba naší školy byla započata položením kamene, který byl položen roku 1931. Jelikož se v té době naší ekonomice nedařilo, škola byla dokončena až roku 1934 a slavnostně otevřena 28.října 1934.

-np-

Dožínky 2010

POD LAVICÍ, časopis žáků ZŠ Valašská Bystřice, ročník 3, číslo 1. Žákovská redakce: A. Králová (ak), Š. Burianová (šb), S. Křenková (sk), N. Juřicová (nj), B. Vráblová (bv), N. Polášková (np), K. Fojtíková (kf), N. Fišar (nf), J. Stodůlka (js), A. Škrobáková (aš), K. Václavíková (kv), J. Marshavella (jm), M. David (md), S. Polášková (sp). Šéfredaktorka a jazyková korektura Mgr. Miluše Stuchlíková, technická redaktorka H. Korduliaková. Adresa redakce: učebna SIC – ZŠ.